

SO₂ og NO_x fra kraftværkerne. Derfor er der ikke umiddelbart behov for at udarbejde nærmere regler om de oplysninger, elforsyningsvirksomhederne skal afgive. Skulle det imidlertid vise sig hensigtsmæssigt, åbner bestemmelsen mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte sådanne regler, herunder bestemmelse om, at oplysningerne i den 4-årige redegørelse skal koordineres med den øvrige planlægning på eludbygningsområdet, jf. bemærkningerne til § 1.

Såfremt miljøministeren skulle beslutte at fastsætte regler, vil dette ske efter forudgående forhandling med energiministeren.

Til § 4

Når miljøministeren efter de i forslaget til § 5 omtalte forhandlinger skal fastlægge, hvor stor en mængde SO₂ og NO_x, der i kvoteperioden samlet vil kunne accepteres udledt fra kraftværkerne, er det nødvendigt, at de relevante oplysninger foreligger, herunder oplysninger om etablering og ibrugtagning af anlæg til røggasrensning, jf. forslaget til § 1. Det er ligeledes nødvendigt, at miljøministeren modtager redegørelser hvert fjerde år over den faktiske udvikling med hensyn til udsendelse af SO₂ og NO_x, jf. forslaget til § 2.

NO_x dannes under forbrændingen af fossile brændsler ved to principielt forskellige mekanismer:

- oxidation af forbrændingsluftens kvælstof
- oxidation af brændslets kvælstof.

Dannelse af brændsels-NO_x er ikke nødvendigvis proportional med brændslets indhold af kvælstof.

For kul med samme kvælstofindhold kan der eksempelvis være op til 50% forskel i dannelsen af NO_x. Forskellen skyldes, at fordelingen af brændselskvælstoffet mellem de flygtige bestanddele og koksresten varierer fra kultype til kultype. Anvendelsen af kul med lavt kvælstofindhold er på den baggrund ikke uden videre et middel til at begrænse NO_x-emissionen.

De metoder, der kan anvendes til at reducere kvælstofilte-emissionen, er lav-NO_x-fyringsteknologi og røggasrensning. Ved lav-NO_x-teknik forstås fyrings-systemer, der forårsager lav-emission af NO_x ved at tilvejebringe forbrændingsomstændigheder, der er ugunstige for dannelsen af NO_x og eventuelt nedbryder allerede dannet NO_x. For nye anlæg kan der opnås en NO_x-reduktion på 20-50% i forhold til ældre anlæg.

I den nærmeste fremtid er der 2 metoder til rensning af røggassen for NO_x fra kraftværkerne, der kan komme på tale i Danmark, nemlig SCR-processen og SNR-processen.

Den såkaldte selektive katalytiske reduktionsproces (SCR) muliggør en NO_x-reduktion på omkring 80%.

Den selektive ikke-katalytiske reduktionsproces (SNR) muliggør en reduktion på omkring 50%.

Det er i praksis vanskeligt for elværkerne at styre NO_x-emissionen i kortere tidsrum. Grunden er bl.a. som tidligere nævnt, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem NO_x-emissionen og det indfyrede brændsels indhold af kvælstof.

Det er derfor i nærværende lovforslag foreslået, at der fastsættes 4-årige kvoter for kraftværkernes NO_x-emission. De 4-årige perioder går fra 1990-93, 1994-97, 1998-2001 og 2002-2005 etc.

På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt også at foreslå 4-årige kvoter for kraftværkernes SO₂-emission.

I overensstemmelse med disse principper foreslås det i § 4, stk. 1, at miljøministeren senest 1. juli 1989 træffer bestemmelse om, hvor stor en mængde SO₂ og NO_x der samlet må udledes fra kraftværkerne i perioden 1990-93 (begge år inklusive) – og at miljøministeren samtidig træffer foreløbig bestemmelse om, hvor store mængder SO₂ og NO_x der må udledes i de næstfølgende 4 kalenderår, det vil sige årene 1994-97. Kraftværkernes emission af NO_x vil således som nævnt i stk. 4 blive nedbragt med mindst 50 pct. inden 2005 som tilkendegivet af Folketinget, og emissionen af SO₂ til 125.000 tons i 1995.

Miljøministeren forlænger herefter hvert 4. år senest den 1. juli sin beslutning efter stk. 1, således at der træffes bestemmelse om den maksimale udledning af SO₂ og NO_x for den 4-års periode, der følger efter den periode, hvorom der for 4 år siden er truffet beslutning.

Såfremt der sker væsentlige ændringer i en eller flere af de til grund liggende forudsætninger, vil sådanne ændringer kunne indgå i myndighedernes vurderinger med hensyn til den i bestemmelsen omhandlede mængdefastlæggelse. Den dokumentation og argumentation, som foresættes indeholdt i den i § 1 omhandlede redegørelse, vil have væsentlig betydning for denne fastlæggelse.

Af samme grund bør der være en vis adgang til at revidere den én gang fastsatte mængde inden for det i § 4, stk. 1, nævnte tidsrum. Bestemmelsen i forslaget § 4, stk. 3, hvorefter miljøministeren i tilfælde af væsentligt ændrede forudsætninger kan ændre sin tidligere truffe afgørelse, skal ses på denne baggrund. Anvendelsen af denne bestemmelse må naturligvis ske under hensyntagen til elværkernes behov for inden for en længere planlægningsperiode at kende vilkårene for elektricitetsproduktionen.